

ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς

Αἱμάτων τιμίῳ σου βαφαίς, Μάρτυς κατεσκεύασας, σαυτῷ πορφύραν πολύτιμον, ἣν στολίσάμενος, κατοικεῖς τὰ ἄνω, ἀληθῶς βασιλεία, Θεῷ παμβασιλεῖ παριστάμενος, διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σεβαστιανός τε καὶ Ζωή, Μάρκος Μαρκελλίνός τε, σὺν Τιβουρτίῳ συνήθλησαν, καθυπομείναντες, τρικυμίας πόνων, καὶ νὺν κατεσκήνωσαν, πρὸς ἄπονον καὶ θεῖαν κατάπαυσιν, ἐν ἣ πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀήττητοι Μάρτυρες τῇ γῇ, τὰ τῆς γῆς ἐάσαντες, πρὸς οὐρανούς ἀνεδράμετε, ὑμῶν τοῖς στίγμασι, καθωραϊσμένοι, καὶ σεπτοῖς παθήμασι, λαμπρῶς πεποικιλμένοι μακάριοι, διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοδοκίον, ὅμοιον

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ Μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὅμμασι, Βᾶτον μὴ φλέγεσθαι, καὶ πῆρ καιομένην, πῦρ γὰρ τῆς θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἀγνή οὐ κατέφλεξε, διὸ αἰτούμεν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοί, Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν Συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θεῖον σέβας σοὶ Μάρτυς ἐμφρόνως νέμω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος α'

«Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχυὶ δεδόξασται, αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα».

Θείαις παιδρυνόμενος αὐγαῖς, τῆς σεβασμίου Τριάδος Ἀοίδιμε, πίστει τοὺς τιμώντάς σου, τὴν φωταυγὴ καὶ ἱερὰν πανήγυριν, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον.

Ἐχων λογισμὸν φωτοειδῆ, καὶ δεκτικὸν καθαρῶν ἐπιλάμψεων, μόνον ἐπεπόθησας, τὸ ὄντως Ὄν, ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, καὶ τούτου πίστει τετύχηκας.

Ἰδρῶσιν ἐνθέοις ἀληθῶς, τὰ τῆς σαρκὸς ἀμαυρώσας φρονήματα, αἵμασιν ἀθλήσεως, τοὺς θολεροὺς χεიმάρρους ἀπεξήρανας, τῆς πολυθείας, θεόφρον Μάρτυς πολυάθλε.

Ὅμιλον προσήξας Ἀθλητῶν, διδασκαλίαις σου θεαῖαις τῷ Κτίσαν τί, πᾶσαν τὴν διάνοιαν, τῶν διωκτῶν καταβαλὼν τῇ χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου, μεθ' ὧν πρεσβεύεις σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοδοκίον

Νέον ἀπεκύησας Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων Πατρὶ συννοούμενον, φύσεως καινίσασα, νόμους ἀγνή,

Παρθενομήτορ ἄχραντε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν, σεπτὴ καὶ θεία γεννήσει σου.

Ὡδὴ γ'

«Ὁ μόνος εἶδως τῆς τῶν βροτῶν οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περὶζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοί, Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι».

Στρατὸν ἐπαγόμενος σεπτόν, τῆς θείας ὅπλοις πίστεως, ὠχυρωμένον Μάρτυς ἀήττητε, τὰς παρατάξεις τοῦ πολεμήτορος, καὶ τὰ πανουργεύματα τῶν Τυράννων ἅπαντα, καταβάλλεις τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ἐρείσας ἐν πέτρᾳ νοητῇ, τὰς βάσεις τῆς καρδίας σου, εὐσεβοφρόνως Μάρτυς πολυάθλε, οὗ παρετράπης τοῖς μηχανήμασι, τοῦ δολίου δράκοντος, ἀλλὰ πάσιν ἔρεισμα, εὐσεβείας ἐν Πνεύματι γέγονας.

Βελῶν ἐκκεντήσεις χαλεπὰς, ὑπέφερες δεσμούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου Μάρτυς τεινόμενος, Θεοῦ δὲ θεία δυνάμει ἔνδοξε, ἀσινῆς ὁλόκληρος, αὐθις ἀπεδείκνυσο, καταισχύων ἐχθροῦ μηχανήματα.

Θεοτοκίον

Ἀγίασμα ὥφθης νοητόν, τοῦ πάντας ἀγιάζοντος, καὶ καθαρὸν Πανάμωμε σκὴνωμα, ἐκ σοῦ γὰρ ὥφθη Θεὸς σαρκούμενος, καὶ διπλοῦς ταῖς φύσεσι, κόσμῳ γνωριζόμενος, ἐν μιᾷ ὑποστάσει Θεόנוμφε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ μόνος εἶδως τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περὶζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοί Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλόανθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Τῷ βίῳ τῷ φαιδρῷ, συναστρά τὸν λόγον ἱερῶς, ἐπτοντα ἔχων, φειλκύσω ἀγέλας, πιστῶν πρὸς εὐσέβειαν, μεθ' ὧν χαίρων ἐνήθλησας, πᾶσαν κάκωσιν, ὑπενεγκῶν τῶν Τυράννων, ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων, σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

ᾧ θαύματος φρικτοῦ! ᾧ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψε, τανυσθέντα σὲ Κύριε, πῶς ἀδέκαστε, Κριτὰ πάντων καὶ Λόγε, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακέκρισαι;

Ὡδὴ δ'

«Ὅρος σὲ τῇ χάριτι, τῇ θεία κα τάσκιον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελευσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ Προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν».

Σθένεις σοί Τιβούρτιε, δωρεῖται ὁ Κύριος, δι' ἀσθενείας τῆς σαρκός, καταπαλαῖσαι τὸν ἐχθρόν, πυρὶ γὰρ φλογίζοντι, νεανικῶς, ἐπέβης Μάρτυς στερρότατα, καὶ τὴν οὐράνιον δρόσον ἀντέλαβες.

Συνήφθης τοῖς ἄνω, λειτουργοῖς ᾧ Τιβούρτιε, ὡς λειτουργήσας τῷ Χριστῷ, καὶ ἀνενέγκας καθαρὰς, θυσίας ἐν πνεύματι, Ἱερουργέ, Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα, χαρμονικῶς διὰ τοῦτο τιμώμέν σε.

Ὅρθιος κρεμάμενος, καὶ πλήκτροις ξεόμενος, καὶ ταῖς σφοδραῖς τῶν αἰκισμῶν, περικυκλούμενος φοραῖς, καὶ βόθρῳ χωννύμενος, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ θεῖον τέλος δεχόμενος, ὁ γενναιόφρων ἠγάλλετο Κάστουλος.

Ίασεις ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ μακάριε, ἐπιτελῶν πρὸς φωτισμόν, τῶν καθορώντων εὐσεβῶς, λαοῖς τὸ σωτήριον, θεοπρεπῶς Σεβαστιανὲ κατήγγειλας, μαρτυρικῶς δὲ τὸν δρόμον ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον

Μόνην σὲ πασῶν, ἐκ γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ ὑπερούσιος Θεός, καὶ οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ πλαστοουργός, τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως, Θεογεννήτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ ε'

«Ὁ φωτίσας, τὴ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φωτίσον φωτί, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σέ».

Αἱ τρίβοι σου, καὶ πορεῖαι πρὸς μόνον φερόμεναι, τὸν Κύριον, ἀνοδίας ἐχθρῶν ὑπεξέκλιναν, καὶ πολλοὶς γεγονάσιν, ὁδὸς εὐθεῖα καὶ πραεῖα, Μάρτυς Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Ῥητορεύει, Μαρκελλῖνος καὶ Μᾶρκος σοφώτατα, πρὸ βημάτων, τοῦ Χριστοῦ τὴν σωτήριον ἔλευσιν, προσδεθέντες ἅμφω δέ, κέντροις τοὺς πόδας καθηλοῦνται, μαρτυρικῶς κλειζόμενοι.

Τὸ πάθημα, τοῦ τὰ πάθη ἡμῶν θανατώσαντος, Μαρκελλῖνος, καὶ ὁ Μᾶρκος στερρῶς εἰκονίζοντες, λόγῃ σφαγιάζονται, καὶ στεφηφόροι ταῖς χορείαις, τῶν ἀθλοφόρων συνάπτονται.

Θεοτοκίον

Ὑπέρφωτε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη πανάμωμε, ἀπέλασον, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη πρεσβείαις σου, καὶ τὸν νοῦν μου φωτίσον, τὴ ἀμελεία σκοτισθέντα, ὅπως ὑμῶ σὲ Πανύμνητε.

Ὡδὴ ς'

«Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥύόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις».

Στερρότητι νοὸς σεβασμιώτατε, ἐδείχθης ἀταπείνωτος, ἐν τῷ τύπτεσθαι ταῖς ῥάβδοις ἀφειδῶς, καὶ κατακεντάσθαι πολλοῖς τοῖς βέλεσιν, ὅθεν πρὸς φῶς, μετέβης χαίρων Μάστis ἀνέσπερον.

Ἐνεύρου σὲ Χριστὸς ἀγωνιζόμενον, καὶ δαίμοσι μαχόμενον, καὶ αἰκίαις ὀμιλοῦντα χαλεπαῖς, Σεβαστιανὲ Μάρτυς ἀήττητε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποσκοποῦντα καρδίας ὄμμασι.

Μοχλεύεσσι στερραῖς πανσόφως λόγων σου, τὴν πλάνην ἀνεμόχλευσας, καὶ σεβάσματα κατέαξας ἐχθρῶν, καὶ εἰδωλικοὺς ναοὺς ἠδάφισας, καὶ σεαυτὸν ναὸν τοῦ θείου ἡγείρας Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Φθαρεῖσαν τὴν ἡμῶν ἐκ παραβάσεως, οὐσίαν ἀνεκαίνισας, τὸν καινίζοντα τὰ πάντα θεῖκῳ, μόνῳ τῷ βουλήματι κυήσασα, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥύόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις».

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τὴ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ζωῆ ς' τραγκυλίνου, Νικοστράτου, Κλαυδίου, Κάστορος, Τιβουρτίου, Καστούλου, Μαρκελλίνου καὶ Μάρκου.

Στίχοι

- Σεβαστιανὸς τῶν πλάνης σεβασμάτων
- Καταφρονήσας τύπτεται τὸ σαρκίον.
- Ὅγδοάτη δεκάτῃ Σεβαστιανὸς ῥοπαλίσθη.
- Ζωὴ πρὸς ὕψος ἐκ κεφαλῆς ἡρμένη,
- Καπνῷ δυσώδει λαμβάνει ζωῆς τέλος.
- Ναί, βάλλετε σφοδρῶς μὲ συχνοῖς τοῖς λίθοις,
- Ἐκ καρδίας ἔκραζεν ὁ Τραγκυλῖνος.
- Καὶ τοὺς περὶ Κλαύδιον ὧδε τακτέον.
- Οὕς, κὰν βυθὸς συνέσχεν, οὐρανὸς φέρει.
- Τιβουρτίου τέμνουσι τὴν θείαν κάραν,
- Σὺ μου Θεὸς κράζοντος, ὦ Θεοῦ Λόγε.

- Κάστουλον εἶλκον εἰς ἀπωλείας βόθρον.
- Ὡς δ' οὐχ ὑπεῖξε, γῆς ἐνεβλήθη βόθρω.
- Ἐχθρῶν παγέντες, οἷα λόγχαι, καρδίας,
- Νύττεσθε λόγχαις, Μάρκε καὶ Μαρκελλίνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐβίου.

Στίχοι

- Ἦθλησεν Εὐβίος ἄχρῃς αἱμάτων,
- Βίου δὲ τέρμα εὔρε χωρὶς αἱμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φλώρου, Ἐπισκόπου Ἀμινσοῦ.

Στίχοι

- Εἶκων ὁ Φλῶρος τὴ πάλαι κατακρίσει,
- Εἰς γῆν ἀπῆλθε, γῆ γὰρ ἦν, καὶ τὶ ξένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωκᾶ καὶ Ἑρμούλου, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχοι

- Ἐγωγε τμηθῶ πρῶτον, Ἑρμυλος λέγει.
- Οὐ, φησὶ Φωκᾶς, ἀλλ' ὁ Φωκᾶς Ἑρμυλε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζακχαίου διακόνου, καὶ Ἀλφειοῦ ἀναγνώστου, ἀθλησάντων ἐν Καισαρείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ Σοφίας καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Χαλκοπρατείσις.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ Συγκέλλου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

- Οὐκ, εἴ τελευτᾷς Μιχαήλ, τοῦτο ξένον.
- Ἀλλ' εἴθανων ζῆς, ὧς πὲρ οὖν ζῆς ἀξίως.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'

«Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πιστοί, ὥς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον μὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ, γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος».

Ῥώμη τῇ σή, κραταιὰ σθενούμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου Χριστέ, ἐτροπώσαντο τὸν ἐχθρόν, πλάνην κατεπάτησαν, σώματα παρέδωκαν, τοῖς αἰκισμοῖς ἀναμέλποντες, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ θεαυγεῖς, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἀγωνισάμενοι καλῶς, Μαρκελλῖνος καὶ ὁ κλεινός, Μᾶρκος καὶ Τιβούρτιος, Κάστουλος ὁ πάνσοφος, πρὸς οὐρανὸν μετετέθησαν, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νεανικῶς, ἀθλητὰ Τιβούρτιε, ὥσπερ οἱ Παῖδες τὴ πυρὰ, ἐπιβέβηκας νοητῶς, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ἄνωθεν δεχόμενος, καὶ μελωδῶν ἐμμελέστατα, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ὥσπερ ἀμνάς, κρεμαμένη ἔνδοξε, ἐναπηγχόνισας ἐχθρόν, ταῖς νευραῖς τῶν μαρτυρικῶν, πόνων σου πανεύφημε, ζῆς δὲ μετὰ θάνατον, Μάρτυς Ζωὴ ἀναμέλπουσα, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον

Στάμνον χρυσῆν, παναγίαν τράπεζαν, τοῦ θεοῦ Ἄρτου τῆς ζωῆς, ὀνομάζομέν σε Ἀγνή, Τόπον ἁγιάσματος, θρόνον ὑψηλότετον, ἐν ᾧ Θεὸς ἀνεπαύσατο, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ η'

«Ἐν καμίνῳ Παῖδες, Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Νεκρωθῆναι κόσμῳ βουληθεῖς, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πᾶσι, τῆς ὄντως κατηξιώθης, Ἀεισέβαστε ζωῆς, βοῶν προθυμότατα, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐθεντὸ σὲ ἄνομοι δεινῶς, ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, χωνύντες καὶ θανατοῦντες, ἀναμέλποντα τρανῶς, ἀοίδιμε Κάστουλε, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μακαρίας ἔτυχες ζωῆς, ὡς ἐπώνυμος ταύτης, πνιγμῷ γὰρ βιαιοτάτῳ, τὴν ἐπίκηρον ζωὴν, κατέλιπες μέλπουσα, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὡραιώθης τέξασα Θεόν, ὥραϊον καὶ Δεσπότην, τὸν θείαις καταφαιδρύναντα, ἀκτίσι τοὺς βροτούς, διὸ ἀναμέλπομεν, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν καμίνῳ Παῖδες, Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ'

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βᾶτος, ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νὺν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Ἵνα θεϊκῆς λαμπρότητος, καὶ αἰωνίου δόξης καὶ ὥραιότητος, Σεβαστιανέ, ἀξιωθῆς ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους, τοὺς πόνους, τὸν θάνατον, ὑπέμεινας ἀνδρείως, διὸ σὲ πάντες μακαρίζομεν.

Ὡφθης μέσον ἄστρον ἥλιος, τῶν συναθλούντων Μάρτυς καὶ νὺν φωτίζεται, ἄθλων ἱερῶν, ἱερωτάταις λαμπρότησιν, Ἐκκλησίας τὸ θεῖον στερέωμα, καὶ πᾶσα διαβόλου, διασκεδάζεται ἀπόνοια.

Στέργοντες Χριστὸν Τιβούρτιος, καὶ Μαρκελλῖνος, Μᾶρκος Ζωὴ καὶ Κάστουλος, Σεβαστιανῶ, καθηγητὴ καὶ θεόφρονι, συναθλοῦσι, καὶ ἴσους κομίζονται, τῆς νίκης τοὺς στεφανούς, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Ἦρθη πρὸς μονὰς σκηνοῦμενος, φωτοειδὴς Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ τοὺς οὐρανοὺς, περιπολεῖ ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον, ἀεὶ παρακαλοῦντες, μακαριζόντων αὐτοὺς πάντοτε.

Θεοτοκίον

Φρίττει νοερὰ Στρατεύματα, τὸ τοῦ Πατρὸς ὀρώντα θεῖον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσίν, ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, καὶ τὸ σὸν κεκτημένον ὁμοίωμα, ἵνα βροτούς Θεώσῃ, Παρθενομῆτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βᾶτος, ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νὺν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.